Χριστόφορος Ἄγγελος ἐγεννήθη κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τῆς δεκάτης ἕκτης ἑκατονταετηρίδος ἐν Πελοποννήσῳ, περίπου κατὰ τὸ 1575 ἔτος· νεάζων ἔτι τῇ ἡλικίᾳ ἐφίετο παιδείας, τούτου ἕνεκα πολλοὺς τόπους τῆς Ἑλλάδος περιῆλθε, ποῦ μὲν πολύ, ποῦ δὲ ὀλίγον διδασκόμενος, ὡς ὁ αὐτὸς λέγει· ἐπὶ τέλους ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας πρὸς τελειοτέραν ἐκπαίδευσιν· ἀλλ' ὁ Τοῦρκος ἡγεμὼν τῶν Ἀθηνῶν, ἀπάνθρωπος καὶ φιλάργυρος ὤν, καὶ τούτου ἕνεκα πολλοὺς ξένους ἀδίκως βασανίσας, ἰδὼν τὸν Χριστόφορον ξένον καὶ οὐδένα γνώριμον ἔχοντα, ἠρώτησε προσκαλεσάμενος αὐτόν, πῶς ὠνομάζετο ὁ τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἡγεμών. „Ἔγωγε δέ, λέγει, ἔφην ἐκείνῳ· ἤδη σχεδὸν εἴκοσιν ἔτη βεβάασιν ἀφ' οὗ ἄπειμι ἀπὸ τῆς τεκούσης με χάριν παιδείας, καὶ οὔπω ἔτι παλίνδρομος ἐγενόμην πρὸς τὴν ἐνεγκοῦσαν, καὶ νυνὶ οὐκ οἶδα πῶς καλεῖται ὁ ἡγεμών". Τότε δεσμεύσας αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν ἀλύσεσι σιδηραῖς ἐφυλάκισεν, ὑποπτευθεὶς δῆθεν τὸν Χριστόφορον ὡς Ἱσπανὸν κατάσκοπον. Ἐπειδὴ δὲ προτραπείς παρὰ τῶν προυχόντων Τούρκων ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν θρησκείαν τὴν μωαμεθανικήν, παρεδόθη εἰς δύο Τούρκους, οἵτινες ἔτυπτον αὐτὸν διὰ ῥαπίδων ὑγραινομένων ἐν ἁλμυρῷ ὕδατι μέχρις οὗ ἀφῆκαν αὐτὸν ἡμιθανῆ· μετὰ ταῦτα πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν ἁρπάσαντες ἀφῆκαν ἐλεύθερον. Ἐγένοντο δὲ ταῦτα περὶ τὸ ἔτος 1607. Εὐθὺς τότε ἀναχωρήσας ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Χριστόφορος μετέβη προτροπῇ ἐμπόρων τινῶν εἰς Ἀγγλίαν. Ἀφικόμενον δὲ εἰς Σιάρμουθ ἐφιλοξένησεν ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Νόρβηκ. Δοὺς δ' αὐτῷ χρήματά τινα καὶ συστατικὰς ἐπιστολὰς ἔστειλεν εἰς Κανταβριγίαν, ἔνθα διέτριψε σπουδάζων ἓν ἔτος. Ἐν ἔτει 1610 μετέβη εἰς Ὀξωνίαν καὶ ἐσπούδασεν ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ Βάλιολ. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐδίδασκε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν μέχρι τοῦ ἑαυτοῦ θανάτου συμβάντος τῇ 20 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1638. Ἐτάφη δὲ ἔν τινι ναῷ τῆς Ὀξωνίας